

825 G. (1)

København den 9: Februar
1879.

Min kjære Grieg:

Nu er da Auctionen over og
alt realiseret paa nogle faa Ting mere.
Blant disse er da ogsaa Garnene, som
De skrev, at De ikke kunde faa solgt.
Noget maa der imidlertid gøres ved dem,
og da her har været spørgsmaal efter
garn, faar De være saa god ved Lejlighed
at skubbe dem österover til mig. Naar
galt skal være faar jeg heller kjöbe nogle
af dem selv, og berijste til Frugttrær,
Könsegård eller Løgnebe. Jeg kan ikke
faa Realisationsregnskabet afsluttet for
p. faar fat i dem, og disponeret over dem.
Kronometret staaer endnu til salg, om
De skulde höve nogen önske et billigt

og godt Uhr; thi godt er det, om det end
ikke Künd maale sig med gamle
Reid, men det tror p ikke engang, at
Pundelregulatoren paa Observatoriet Känd.

De kan tro, vi ofte har været dem og
dus Fri Moder taknemlige for Gam-
melosten. (vi har end nu en halv rjær)

de var aldeles pragtfulde, og p har maaket
ukjend, at in the long run, saa vinder
gammelosten, naar den er god, over
de franske vildfarende Rogue faar. -

Og hvordan staar det til med dem
og Thorida? Er de fornøjet i deres nye
Shilling? og klager man i Bergen ogsaa
over de skumne Tider? Jeg længes
meget efter at høre herom, saameget
mere som det er blivn sagt, at Bygl-
luppet er blivn udsat noget, da Frøken
ikke ikke harv været ganske rast.
Jeg antog da, at det var det kjedsommelige

Halsvond, som havde vist sig igjen.
De maa hilse hende paa det hjerteligste
fra mig. Kvortan er det med Pariser-
skjønheden, er hvin fri eller fangen?
Saa maa De hilse dr. Danielsen fra mig,
naar De ser ham. Kan arbejdet vel fremdeles
paa sit rige Materiale, og De maa sige, at det
er ganske morsomt, at modtage Kufferne og
se gamle Kyndrager igjen. De har vel ogsaa
faaet det sidste Hefte om den randede grønne
Molpatria (De har det ikke ved Haanden, saa
De kan ikke sige det nye Navn), men De
kynde Tyren stox igjen. Triel og Schieritz
maa De ogsaa hilse mange Gange. I. har
vel ikke udstillet noget endnu; fortæl mig om
ham, det vil interessere baade mig og Korw.
Kommer De gjennem Markvejen, kan De
gerne gaa op og hilse Fri Hule og Adhem
Lorik fra mig, Jeg staaer i stor Taknemlighed
gjeld til Dem for al den Venlighed, som blev

mit vist i det Hus. Saa u du Hjorths,
Onkel Hugo ^{Krøipelius} og snart sagt halve Byen,
js er jo en halv Bergenser nu. —

hvad mit angaar, saa bliver js frem-
deles meget godt her paa Kisten og har det
hyggeligt. Ungdommens Tød er vistnok stjørt,
men de senere Alder har ogsaa sine store
glæder, og naar min Kustru og js og Børnene
er samlet i vort hyggelige Hjem en Søndag
som idag, saa ønsker js mit stikke tilbage
til den ugifte Tøds da Claus Petersen
er gaaet fra Institutet eller Søkrigsskolen,
som det nu heter, i det Tale om, at han
skal have Alfven til Sommeren, og js glæder
mit ikke til at være i Ro paa Apenas og
plante Kaaal, men det er jo endrin blot et
Haab. Sa var nu smilt og skriv et langt
Brev, og idt js sender dem endrin en Klippe
og Puske om et godt Nytaar og js
Dens altid hengjorte
Carl Wilcke